Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

nitam transcendamus. Si enim p̄ esse rebus omnib̄ animo non
ualet. nequaqm de his certa aquib̄ uincit uidet. Iccirco mens
rpba p̄sentis uitę cursum estimare n̄ sufficit. quia in admi
ratione illi ex amore succumbit. Sci aut̄ uiri quo ad ętna
cor eleuant. quā breue sit qd fine claudit pensant. & ex
sensib̄ eo uilescit qd p̄teriit. quo intellectu radiante intuet.
qd acceptū numqm recedit. cumq; infinitate p̄ennitatis aspi
ciunt. nequaqm iam p magno desidant. q̄qd finis angustat.
Sic subleuata mens extra temporis ęq̄ terminos ducit. etiam cum
carne in tempore tenet. & tanto atti finienda despicit. qn
to ueri infinita cognoscit. Si hęc ipsa humanę breuitatis
consideratio. auctori nro magnę uirtutis oblatio est. Vnde
recte nunc cum deprcatione immolatio eidem uirtutis of
fert cum dr. Memento quia uentus est uita mea. Ac si apte
diceret. Transeunte uelocit benignus respice. quia & tanto
atte uideri misericordi debeo. quanto ipse a consideratione
breuitatis meę oculos non auerto. Si quia dum tempus
uitę p̄sentis abscedit. ad operationē p merendę uenię ul
teri non redit. recte subiungit. Hęc reuertet oculus mis.
ut uideat bona. Ad uidenda bona extinct oculus n̄ redit.
quia exhibenda recta opa extinta carne anima n̄ recurrit.
Hinc est qd diues quē inferni flamma cruciabat. quia se
metipsum reparare operando non posse agnouerat. nequaq.
si. reliqtis frib̄ p desse satagebat dicens. Rogo pat abraha
ut mittas eum in domū patris mei habeo enim q̄nq; frs.
ut testet illis. ne & ipsi ueniant in locū hunc tormentorum.
Solet namq; mestū animū spes uel falsa refouere si ut pę
nā suam rpbi graui sentiant. spem de uenia amittunt.